Lietas arhīva Nr. 1A-1167-19/6
ECLI:LV:RIRT:2019:1106.1A33116719.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 6.novembrī

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese K.Evertovska
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk arī – iestāde) 2019.gada 20.jūnija lēmumu Nr. 20/3/3-1107.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 9.maijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr. GA13538682 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) par to, ka 2019.gada 18.aprīlī plkst.16.05 transportlīdzeklis *HYUNDAI SANTA FE,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tika vadīts Rīgā pa Brīvības gatvi pie ēkas Nr.441 ar ātrumu 84 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci GATSO sērijas Nr.16-22-033-026, ar pieļaujamo kļūdu +3 km/h, ja transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir mazāks par 100 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 81 km/h. Atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 11 km/h. Netika ievērots Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkts un izdarīts Latvijas APK 149.^{8}panta ceturtajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums, par ko /pers. A/ piemērots naudas sods 40 *euro* apmērā.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, /pers. A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzēja) to pārsūdzēja iestādē.

[3] Ar iestādes 2019.gada 20.jūnija lēmumu Nr.20/3/3-1107 (turpmāk arī – lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un iesniegtā sūdzība noraidīta.

Iestāde lēmumā norāda, ka Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 43.^{6} panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, - transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam).[..].

Saskaņā ar CSL 43.^{6} panta trešo daļu, par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu.

Pēc transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā esošās informācijas, transportlīdzekļa *HYNDAI SANTA FE*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ īpašniece pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija /pers. A/.

CSL 43.^{4} pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma fiksēšanai tika izmantota autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīce GATSO RT4 (sērijas Nr. 16-22-033-026). Minētajai mērierīcei ir veikta verifikācija, kuras faktisko derīgumu apliecina 2018.gada 6.septembrī SIA "Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" izsniegtais atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0981V18, kurā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu līdz 2019.gada 26.augustam.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde secina, ka 2019.gada 18.aprīlī plkst.16.05 transportlīdzekļa *HYNDAI SANTA FE,* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ braukšanas ātrums Rīgā, pa Brīvības gatvi pie ēkas Nr.441 fiksēts ar GATSO RT4 (sērijas Nr.l6-22-033-026), kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, līdz ar to mērījums veikts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli, un transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam un atzīstams par leģitīmu un faktiskajiem apstākļiem atbilstošu.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā Nr.GAl3538682 nav norādīts, līdz kuram datumam ir verificēta iekārta GATSO, iestāde norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokola - lēmuma saturu nosaka CSL 43.^{6} panta sestā daļa. Izvērtējot minēto, secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā Nr.GAl3538682 ir norādīta visa nepieciešamā informācija atbilstoši minētajam CSL pantam.

Uz sūdzībā norādīto argumentu, ka protokola fotoattēlā redzamas vairākas automašīnas un nav iespējams noteikt automašīnu, kura ir pārsniegusi ātrumu, iestāde norāda, ka, pamatojoties uz ātruma mērīšanas sistēmas GATSO (fotoradara) tehniskajiem parametriem, ātruma mērīšanas sistēma GATSO nepārtraukti mēra ātrumu un virzienu katram garāmbraucošam transportlīdzeklim. GATSO stacionārais radars kontrolē ātruma pārkāpumus maksimāli 4 braukšanas joslās. Pēc sistēmas instalēšanas, katrai braukšanas joslai tiek noteikta konkrēta un nemainīga ātruma kontroles līnija. Transportlīdzeklis, kurš pārsniedz konkrētajā vietā atļauto braukšanas ātrumu, tiek fiksēts fotoattēlā brīdī, kad tas šķērso ātruma kontroles līniju. Katrs ātruma mērīšanas sistēmas GATSO fiksētais attēls satur datu joslu ar faktisko un attiecīgo pierādījumu informāciju. Datu joslā par fiksēto pārkāpumu tiek norādīts - fiksētā pārkāpuma izdarīšanas datums un laiks, braukšanas josla, fiksētais transportlīdzekļa braukšanas ātrums un braukšanas virziens.

Lai nepieļautu prettiesisku lēmumu pieņemšanu un pārkāpumu neizdarījušas personas sodīšanu, pirms administratīvā pārkāpuma protokola - lēmuma pieņemšanas, lai precīzi un nekļūdīgi noteiktu transportlīdzekli, kurš ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, pamatojoties uz ātruma mērīšanas sistēmas instalēšanas datiem, tiek noteikts, kurš transportlīdzeklis ātruma mērīšanas sistēmas fiksētajā fotoattēlā šķērso ātruma kontroles līniju, kā arī tiek veikta attēla datu joslas informācijas pārbaude.

Saskaņā ar stacionārās ātruma mērīšanas sistēmas GATSO mērījumu vietas pasi Nr.063/17, atļautais braukšanas ātrums Rīgā, pa Brīvības gatvi pie ēkas Nr.441 ir 70 km/h. Konkrētajā vietā stacionārā ātruma mērīšanas sistēma GATSO nepārtraukti mēra ātrumu transportlīdzekļiem, kas attālinās no ātruma mērīšanas iekārtas, trīs braukšanas joslās.

Ātruma mērīšanas sistēmas GATSO fiksētā attēla datu joslā norādīts, ka atļautā braukšanas ātruma pārkāpums fiksēts 2019.gada 18.aprīlī

plkst,16.05 transportlīdzeklim, kurš attālinās no ātruma mērīšanas sistēmas pa trešo braukšanas joslu (skaitot no ātruma mērīšanas iekārtas). Konkrētajā gadījumā kontrolei noteiktajā vietā atrodas transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Pamatojoties uz iepriekš minēto, nav pamata apšaubīt, ka 2019.gada 18.aprīlī plkst.16.05 atļautā braukšanas ātruma pārkāpums fiksēts tieši transportlīdzeklim *HYNDAI SANTA FE*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Uz sūdzībā norādīto argumentu, ka administratīvā pārkāpuma protokola - lēmuma Nr.GA 13538682 attēlā nav saskatāms automašīnas valsts numurs, iestāde norāda, ka, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietā Nr.GAl3538682 fotoattēlu elektroniskā formātā, ir skaidri saskatāma pārkāpumu izdarījušā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, līdz ar to šāds fotoattēls ir izmantojams kā pierādījums. Vienlaicīgi norādāms, ka administratīvā pārkāpuma lietā Nr.GAl3538682 pierādījuma failā iekļautajā videoierakstā nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietojas pa trešo braukšanas joslu (skaitot no ātruma mērīšanas iekārtas) ātrāk par transportlīdzekļiem, kas brauc pa otro braukšanas joslu, proti, tas apsteidz pa blakus esošo joslu vadīto transportlīdzekli.

Tas, ka /pers. A/ pārkāpumu, iespējams, izdarījusi bez nodoma, nevar būt par pamatu pārkāpējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības, jo Latvijas APK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tādējādi, pat ja transportlīdzekļa vadītājas vaina izpaudusies neuzmanības formā, pārkāpums atzīstams par izdarītu.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas Nr.GA 13538682 materiālus, iestāde secinājusi, ka ar administratīvā pārkāpuma lietā nostiprinātiem pierādījumiem (ar fotoradaru fiksēto informāciju, administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.GAl3538682, ātruma mērīšanas sistēmas GATSO mērījumu vietas pasi, satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietojuma shēmu), ir apstiprināts, ka braukšanas ātruma mērīšanas iekārtas GATSO RT4 (sērijas Nr. 16-22-033-026) 2019.gada 18.aprīlī plkst. 16.05 Rīgā, Brīvības gatvē pie ēkas Nr.441 fiksētais ātrums 81 km/h (ņemot vērā mērierīces maksimālo kļūdu) bija transportlīdzeklim *HYNDAI SANTA FE,* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, līdz ar to pamatoti atzīts, ka ar konkrēto transportlīdzekli izdarīts CSN 101.punkta pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtajā daļā un sods /pers. A/ kā transportlīdzekļa īpašniecei piemērots pamatoti.

Ņemot vērā, ka Latvijas APK 149.^{8}panta ceturtās daļas sankcijā paredzēts konstants naudas soda apmērs - 40 *euro* un Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta trešās daļas nosacījumu, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu, tad lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana lēmumā nav mērķtiecīga.

[4] Nepiekrītot iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzēja vērsās Rīgas rajona tiesā, lūdzot atcelt lēmumu.

Sūdzībā norādīti šādi argumenti.

No Latvijas APK 149.^{8}panta nepārprotami izriet, ka policijai pēc foto un transportlīdzekļa reģistrācijas numura ir jānoskaidro transportlīdzekļa vadītājs un jāsoda tas. Ņemot vērā, ka automašīnu lietoja vairākas personas, sūdzības iesniedzējai nav iespējams noteikt, kuras personas turējumā atradās automašīna lēmumā norādītajā datumā.

Sākotnējā lēmumā esošajā attēlā ir redzamas divas automašīnas, kuras atrodas paralēli un gandrīz blakus viena otrai, turklāt blakus esošā automašīna brauc nedaudz priekšā. Uzskata, ka ir pilnīgi iespējams, ka mērierīce, kura veica ātruma kontroli, fiksējot administratīvo pārkāpumu izdarījušo automašīnu, ir kļūdījusies. Norāda, ka nav iespējams saskatīt automašīnu vadītājus un valsts reģistrācijas numurus. Zināms, ka, ja attēlā ir redzamas vairākas automašīnas, nav iespējams noteikt automašīnu, kura ir pāsrsniegusi ātrumu. Lēmumā ir norādīts, ka, veicot manipulācijas ar fotoattēlu elektroniskajā formātā (to palielinot un citādi apstrādājot), ir iespējams sakatīt valsts numuru un blakus esošo automašīnu ātruma joslas. Līdz ar to uzskata, ka fotoattēls, kurš jāapstrādā, lai iegūtu normālas kvalitātes bildi, nevar būt pierādījums lietā.

Lēmumā iestāde atsaukusies uz radara GATSO tehniskajiem rādītājiem, bet lietas materiāliem radara tehniskā dokumentācija nav pievienota un ar to nav iespējams iepazīties, kas ļauj apšaubīt iestādes apgalvojumu, jo tie nav pastiprināti ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Uzskata, ka nav vainojama izdarītajā pārkāpumā un, nosakot sodu, nav izvērtēts tā samērīgums, lietderība, pamatotība un atbilstība Latvijas APK noteikumiem par soda uzlikšanu.

[5] Ar Rīgas rajona tiesas tiesneses 2019.gada 23.jūlija lēmumu nolemts pieņemt Sūdzības iesniedzējas sūdzību, ierosināt tiesvedību un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

[6] Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrotas tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus.

[7] Līdz tiesas noteiktajam termiņam lūgums par lietas izskatīšanu tiesas sēdē, tiesā nav saņemts. Noraidījums tiesnesim nav pieteikts.

Motīvu daļa

[8] Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa secina, ka iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

[9] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

[10] Iepazinusies ar lēmumā minēto kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka iestāde vispusīgi, pilnīgi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un pareizi piemērojusi atbilstošās tiesību normas.

[11] Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[12] Izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzējas sniegto sūdzību un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, tādēļ tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai un to neatkārto. Papildus tiesa norāda šādus apsvērumus.

[13] Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nepamatoti saukta pie administratīvās atbildības, jo iestādei bija jānoskaidro transportlīdzekļa vadītājs un sods jāpiemēro šim vadītājam. Tiesa šim argumentam nepiekrīt.

CSL noteikta īpaša, no Latvijas APK vispārīgajām normām atšķirīga, kārtība administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli.

Atbilstoši CSL 43.^{6}panta trešajai un otrajai daļai - administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam), uzliekot attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu. Savukārt šī panta ceturtā daļa noteic, ka persona, kurai ir piemērots

administratīvais sods par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, netiek uzskatīta par administratīvi sodītu.

[14] Lietā nav strīda, ka transportlīdzekļa *HYUNDAI SANTA FE,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, īpašniece pārkāpuma fiksēšanas brīdī bija sūdzības iesniedzēja, tāpat lietas materiālos nav ziņu, ka minētajam transportlīdzeklim pārkāpuma brīdī būtu bijis cits turētājs, kas reģistrēts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka iestāde administratīvo sodu pamatoti piemērojusi sūdzības iesniedzējai kā transportlīdzekļa īpašniecei.

Vienlaikus CSL 43.[6] panta piektās daļas 2.punkts noteic, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, šā panta otrajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja šā panta otrajā daļā minētā persona norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinošus pierādījumus.

Atbilstoši CSL 43.[6]panta vienpadsmitajai daļai, ja šā panta otrajā daļā minētā persona nav vadījusi transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet par ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli.

No minētā izriet, ka pierādīšanas pienākums šajos gadījumos ir transportlīdzekļa īpašniekam nevis iestādei. Transportlīdzekļa īpašniekam nepietiek tikai norādīt, ka pats nav vadījis transportlīdzekli, kā arī nepietiek tikai norādīt personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli, un tās datus, bet sūdzībai arī jāpievieno pierādījumi, kas apliecina, ka tieši šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli.

Sūdzības iesniedzēja, pārsūdzot sākotnējo lēmumu iestādē, nav norādījusi citu personu, kas pārkāpuma brīdī vadīja viņai piederošo transportlīdzekli.

[15] Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka transportlīdzeklim sākotnējā lēmumā esošajā attēlā nav saskatāms valsts reģistrācijas numurs, tiesa norāda, ka, apskatot informāciju lietai pievienotajā CD diskā, kurā fiksēts pārkāpums (video ieraksts un foto attēls) ir skaidri redzama transportlīdzekļa numura zīme, kas ir /reģistrācijas numurs/.

[16] Tiesa atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzējas argumentu, ka pārkāpums nav pierādīts, jo sākotnējais lēmums ir sastādīts, pamatojoties uz tādu fotoattēlu, kurā redzamas divas automašīnas, kas atrodas paralēli un gandrīz blakus viena otrai, līdz ar to ir iespējams, ka mērierīce ir kļūdījusies, fiksējot administratīvo pārkāpumu.

Kā norādīts iestādes lēmumā un izriet no lietas materiāliem, tad ātruma mērīšanas sistēmas GATSO fiksētā attēla datu joslā norādīts, ka atļautā braukšanas ātruma pārkāpums fiksēts transportlīdzeklim, kurš attālinās no ātruma mērīšanas sistēmas pa trešo braukšanas joslu (skaitot no ātruma mērīšanas iekārtas). Konkrētajā gadījumā kontrolei noteiktajā vietā atrodas transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

[17] Atbilstoši Latvijas APK 243.panta desmitajā daļā noteiktajam, administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā.

[18] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Savukārt prasības mērierīcēm nosaka likums „Par mērījumu vienotību", Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumi Nr.40 „Par valsts metroloģiskai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumi Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm".

[19] Lietā nav strīda, ka konkrētā administratīvā pārkāpuma fiksēšanai tika izmantota ātruma kontroles mērierīce GATSO RT4 (Sērijas Nr.16-22-033-026), kurai ir veikta verifikācija, un minētā mērierīce atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām, kā arī minētās mērierīces faktisko derīgumu apliecina izsniegtais Latvijas nacionālā metroloģijas centra atkārotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0981V18, kurā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu ir atzīta par derīgu autotransporta līdzekļa ātruma kontrolei līdz 2019.gada 26.augustam.

Tiesu praksē ir atzīts, ka tad, ja mērījums ir veikts atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tā rādījumus var uzskatīt par pietiekami ticamiem konkrētā fakta konstatēšanā. Tiesai šajā ziņā nav jāizdara apsvērumi likumdevēja vietā un jāizdara secinājumi par ticamību *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 31.augusta spriedumu lietā Nr.SKA-355/2007).*

[20] Ņemot vērā minēto, kā nepamatots noraidāms arī sūdzības iesniedzējas arguments, ar kuru tiek apstrīdēta radara mērījumu ticamība, jo lietas materiāliem nav pievienota tā tehniskā dokumentācija.

[21] Tiesai nerodas šaubas, ka tieši sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklis *HYUNDAI SANTA FE,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 2019.gada 18.aprīlī plkst.16.05 brauca Rīgā pa Brīvības gatvi pie ēkas Nr.441 ar ātrumu 81 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h.

[22] Izvērtējot visus lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka ir pilnībā pierādīts, ka sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 102.punktu un izdarījusi Latvijas APK 149.[8]panta ceturtajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

[23] Tiesa norāda, ka administratīvais pārkāpums vērsts pret ceļu satiksmes drošību. Ar savu prettiesisko darbību sūdzības iesniedzēja apdraudēja ne tikai savu, bet arī citu satiksmes dalībnieku drošību.

[24] Tiesa nesaskata pamatu administratīvā pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu un lietvedības izbeigšanai Latvijas APK 21.panta kārtībā.

[25] Atbilstoši Latvijas APK 32.panta pirmajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Saskaņā ar minētā panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[26] Ņemot vērā to, ka Latvijas APK 149.[8]panta ceturtās daļas sankcijā paredzēts viens naudas soda apmērs - 40 *euro* un Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta trešā daļa noteic, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu, lietderības apsvērumu detalizēta izvērtēšana lēmumā nav nepieciešama, jo nevar ietekmēt piemērojamā soda apmēru.

[27] Latvijas APK 289.[12]panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē. Tāpat tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai, un lietvedības izbeigšanai.

[28] Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma, bet iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[18]panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 20.jūnija lēmumu Nr. 20/3/3-1107 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriedums tiesas kancelejā pieejams 2019.gada 6.novembrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese K.Evertovska